

RĂSCUMPĂRARE PRIN PUTERE

Bună seara, prieteni. Vă mulțumesc frumos. Este un mare privilegiu faptul că în seara aceasta pot să vorbesc din nou în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Eu consider că întotdeauna este un privilegiu întâlnirea cu poporul lui Dumnezeu, pentru că pot vorbi în marele Nume Isus.

Apreciez

mult cântecul pe care l-a cântat fratele nostru, pentru că este unul din preferințele mele. În zilele când a fost pe pământ, unii vedeau în El doar un proroc, un om bun sau un învățător, punând deoparte divinitatea Sa. Dar eu cred că nu a fost nimeni ca El pe pământ și nici nu va fi vreodată. Și aceasta pentru că El era Emanuel; El era Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul; Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine; Rădăcina și Vlăstarul lui David; Steaua dimineții, Cel în care locuia divinitatea. Da, Dumnezeu era în El.

„Dumnezeu era în Hristos, în Fiul Său, împăcând lumea cu Sine.” (2 Corinteni 5.19). De altfel, Isus a spus: „...cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.” (Ioan 14.10). Sau: „Eu și Tatăl, una suntem.” (Ioan 10.30). Vedeți? Dumnezeu arătat în trup. Ce minunată descoperire a dragostei lui Dumnezeu față de noi! El Se descoperea pe Sine venind jos și locuind într-un trup omenesc, ca să înlăture păcatul și boala din omenire și ca să ne redea Tatălui. Nui așa ca este minunat? (Amin).

Cu siguranță noi apreciem mult aceasta.

Cred că ar trebui să-mi cer scuze pentru aseară. Billy m-a scos afară mai repede ca de obicei, pentru că am fost foarte slăbit. Adevărul este că nimeni nu poate înțelege ce înseamnă pentru mine aceste

adunări, aceste viziuni... Tu trebuie să intri în ele și să le urmărești cu atenție. Nu există nici o modalitate de a le explica, nici de a proceda în alt fel. Este o experiență pe care nu o poate înțelege nimeni și despre care nimeni nu poate spune nimic, în afară de cei care trec prin ea.

Păi, voi trăiți în două lumi! Astfel, prin trup ești aici, în lumea aceasta, dar în același timp, prin vedenie ești în lumea de dincolo, sau tot în lumea aceasta, dar cu vreo 50 de ani în urmă sau cu mulți ani în viitor, privind lucruri care s-au întâmplat sau care vor veni. Apoi, deodată realizezi că stai pe platformă, în fața oamenilor, și le vorbești despre lucruri care s-au întâmplat cu mulți ani în urmă, sau poate doar cu săptămâni, dar cu persoane pe care nu le cunoști, în altă localitate sau chiar în altă țară, etc. Și tu trebuie să te ții tare și să treci peste toate aceste lucruri. Așa ceva este foarte greu.

Totuși, Domnul ne-a binecuvântat în mod deosebit în aceste lucruri și credem că Dumnezeu își va culege multă glorie și laudă din aceste adunări.

În seara aceasta suntem adunați doar o mână de oameni, pentru că aceste adunări au fost anunțate numai local, ceea ce înseamnă că sunt prezenți numai localnici. Astfel, m-am gândit că înainte de a intra în partea lărgită a adunărilor ar fi bine să încerc să țin o învățătură de modă veche, pentru ca atunci când vor avea loc evenimentele mari, să le putem înțelege bine.

În definitiv, vindecarea divină este numai „momeala” din cârlig, pentru a prinde peștele. Peștele trage de momeală și astfel înghite cârligul. Așadar, principalul nostru scop este ca sufletele să fie câștigate pentru Isus Hristos.

Dacă Dumnezeu te vindecă în seara aceasta, s-ar putea să te îmbolnăvești din nou înainte de a muri. Poți să fii bolnav din nou peste un an, peste o săptămână sau chiar mâine, dar există un lucru sigur: într-o zi vei părăsi această lume.

Sufletul care vine însă tot timpul în contact cu Duhul Sfânt și este născut din nou, avea Viață veșnică și indiferent ce i s-ar putea întâmpla nu va pieri, nu va muri niciodată.

Isus a spus referitor la aceasta: „*Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, **are** (la prezent) viață veșnică, și nu vine la judecată, ci **a trecut** (la trecut) din moarte la viață.*” (Ioan 5.24).

Aceasta ne face pe noi metodiști, nu-i așa? Faptul că ne gândim că El a făcut deja acest lucru. Acesta nu este cuvântul meu, ci este Cuvântul spus de El.

Tot Isus a spus în Ioan 6.54: „*Cine mănâncă truăul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică: și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*”

Vreau să fie clar că Viața veșnică nu ține de la o trezire la alta, ci merge prin veșnicie.

Acum

aș vrea să spun ceva pentru frații lucrători care sunt prezenți aici. „Viața veșnică” vine din același cuvânt care înseamnă „Viața lui Dumnezeu.” Deci cuvântul grecesc „ZOE” înseamnă „Propria Sa viață.”

Dacă suntem un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu și posedăm

o parte din Viața lui Dumnezeu în noi, nu mai putem pieri, așa cum nici Dumnezeu nu poate pieri. Deci, prin faptul că posedăm Viața veșnică, noi vom învia în ziua de apoi. Nu-i minunat? (Amin). Aceasta îi face pe metodiști și pe bapțiști să-și strângă mâinile și să strige, nu-i așa? Desigur.

Acesta este un lucru bun al credinței înaintașilor: ei stăteau strâns uniți și se iubeau unii pe alții. Sigur că da.

Credința adevărată înlătură toate deosebirile și face din noi oameni noi. Aceasta va face ca unul îmbrăcat cu palton de stofă să-l îmbrățișeze pe cel îmbrăcat în salopetă și să-i spună: „Ce mai faci, frate?” Ea va face ca sora îmbrăcată cu o rochie de mătase s-o îmbrățișeze pe sora îmbrăcată cu o rochie din pânză și să-i spună: „Eu te iubesc, soră.”

Aceasta face credința adevărată: îndepărtează toate diferențele. Bogați sau săraci, robi sau slobozi, noi suntem una în Hristos.

La școala duminicală am avut tema: „Răscumpărare prin sânge.”

În seara aceasta, după plecarea familiei am venit aici mai repede ca să ascult serviciul de cântări, etc. În timp ce stăteam în camera mea și cercetam Cuvântul, am găsit ceva și mi-am zis imediat: „Dacă va fi cu voia Domnului, voi vorbi despre aceasta.”

După cum am spus, duminică am vorbit despre subiectul „Răscumpărare prin sânge,”

acum voi vorbi despre „Răscumpărare prin putere,” iar dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară voi vorbi despre „Răscumpărare în desăvârșire.”

Predicatorii

educați, cu multă școală, știu cum să pătrundă înăuntru și să ofere acel fel de descoperire intelectuală pentru una sau lăta. În ce mă privește pe mine însă, fac parte din categoria predicatorilor fără școală, de aceea, pentru a fi sigur că nu greșesc în Cuvânt, mă folosesc întotdeauna de umbre și simboluri.

Voi știți cum este umbra. Dacă mă apropii de zid și lumina este în partea aceasta (fratele Branham arată), v-aș putea spune cum arăt, adică vă pot arăta capul, mâinile, picioarele, etc. Aș putea spune, de asemenea, dacă de acel zid se apropie un animal sau orice altceva este, pentru că aș vedea umbra lui.

Vechiul Testament este umbra Noului Testament, negativul.

Este ca în cazul lunii care reflectă lumina soarelui. Ea ia din strălucirea soarelui și îi reflectă lumina pe pământ. O, eu iubesc atât de mult Vechiul Testament! El este plin de pilde pentru noi.

În Geneza, Dumnezeu a făcut întâi soarele și apoi luna. Soarele și luna Îl simbolizează pe Hristos și Biserica Sa.

Soarele vine sus și puterea și strălucirea Sa, apoi merge jos (apune) și lumina sa este reflectată de lună, care luminează noaptea, adică atunci când nu se vede soarele.

Priviți! Isus a plecat în slavă și acum își reflectă lumina asupra bisericii. Până când va reveni, El îi dă bisericii Lumina Evangheliei. O, Doamne, apoi se vor căsători! Aceasta va fi minunat. Noul Ierusalim nu va mai avea trebuință nici e soare, nici de lună ca să-l lumineze,

pentru că „*făclia... este Mielul.*” (Apocalipsa 21.23).

Acum haideți să ne întoarcem la Exod. Sper că nu v-am obosit prin faptul că v-am vorbit tot despre Exod.

Odată, în biserica mea de dincolo de râu, a predicat cam un an și jumătate despre Iov. În fiecare seară citeam câte un pasaj din Iov și mergeam prin toată Biblia.

Fiecare text se îmbină perfect. De fapt voi știți că în Cuvântul lui Dumnezeu nu este nici o contradicție.

Nu, domnilor. Fiecare bucată este perfectă, Biblia fiind singura Carte scrisă sub inspirație. Deși este scrisă de mai mulți scriitori, care au trăit chiar la sute de ani unii de alții, nu are nici o contradicție, pentru că toți au fost călăuziți de Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care cărțile care au fost adăugate de oameni – Macabeii și celelalte –, nu corespund, deci nu pot fi acceptate.

Pentru mine, Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu.

Și în timp ce predicam despre Iov pe grămada de gunoi, o soră mi-a scris un bilet în care spunea: „Frate Branham, nu crezi că Iov a stat destul pe grămada de cenușă? Este acolo cam de șase săptămâni. Când îl vei da jos?”

„Păi,” am răspuns eu, „când Duhul Sfânt va înceta să-mi mai aducă cuvinte de acolo, va trebui să mă opresc. Dar cât timp El mă ține să vorbesc despre Iov pe grămada de cenușă, voi sta pe ceea ce mi se spune. Și iată că sufletele sunt salvate.”

Exact

așa s-a întâmplat cu un evanghelist care a venit în oraș. În prima seară, el a predicat despre pocăință; a doua seară a vorbit despre pocăință; a treia seară a vorbit despre pocăință și la fel a patra și a cincea seară... Aceasta a făcut ca diaconii să meargă la el și să-i spună: „Frate, tu nu știi să predici altceva în afară de pocăință?”

„Ba

da,” a răspuns el, „dar lasă-i întâi să se pocăiască toți, apoi voi vorbi despre altceva.”

Deci

evanghelistul avea o idee bună. Mai întâi este nevoie de pocăință, iar după aceea vom putea vorbi și despre altceva. În ordine.

Acum,

ca să recapitulăm pentru cei care nu au fost duminică dimineața la Tabernacol, am vrea să ne întoarcem puțin ca capitolul 12 din Exod, deși textul nostru de bază pentru seara aceasta este din capitolul 14, începând cu versetul 13.

Duminică dimineața am vorbit despre „Răscumpărare prin sânge,” și ne-am oprit la Exod 12.10:

*„Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața;
și, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.”*

Sunt sigur că mulți dintre voi cunoașteți povestea.

Noi știm că putem răsfoi paginile acestei Cărți, dar este
Unul singur care ne-o poate descoperi, iar acesta este Isus Hristos.

În Apocalipsa ni se spune că Ioan a văzut cartea și că era pecetluită, iar el a plâns pentru că nu era nimeni vrednic s-o deschidă. Iată însă că acolo era un Miel care fusese junghiat înainte de întemeierea lumii, și El a venit, a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie și i-a rupt pecețile. Da, El a fost vrednic să facă acest lucru, pentru că a fost junghiat de la facerea lumii.

Haideți să vorbim cu El în seara aceasta și să-L rugăm să ne deschidă chiar acum cartea ca s-o putem înțelege.

Iubite Tată, venim la Tine în Numele lui Isus și Te rugăm ca în timp ce stăm aici, adăpostiți sub acest acoperiș de furtuna care vinuește afară, să privești spre noi cu îndurare. Îți suntem recunoscători pentru că avem o casă în care ne putem aduna în Numele Tău. Îți mulțumim că aici este un turn, un refugiu, pentru că Tu ai spus în Cuvântul Tău că Numele Somnului este un turn de scăpare pentru cei neprihăniți, care stau în El în siguranță. Suntem bucuroși pentru că cunoaștem Numele Domnului și am intrat în El.

Te rugăm să deschizi Cuvântul Tău pentru noi, Tată. Îngăduie ca Duhul Sfânt să ne călăuzească în El. Taie împrejur buzele umilului Tău slujitor și la fel inimile celor ce ascultă, fiindcă ei sunt copiii Tăi.

Lasă ca Duhul Sfânt să ia cuvintele lui Dumnezeu și să le așeze în fiecare inimă, acolo unde este nevoie. Bindecuvântează-ne. Înnoiește gândirea noastră în Duhul Tău. Salvează-i pe cei pierduți, vindecă-i pe cei bolnavi și adu-i acasă pe cei ce au alunecat de pe cale, Doamne. Fă aceasta spre slava și lauda Numelui Tău și noi Te vom glorifica și mări, fiindcă Îți cerem toate acestea în Numele preaiubitului Tău Fiu, Isus. Amin.

Acum aș vrea să deschideți Bibliile la **Exod 12.10** unde citim despre „Răscumpărarea prin sânge.”

**„Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața;
și, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.”**

În acest capitol citim că fiecare om trebuia să ia un miel pentru fiecare familie și să-l înjunghie seara, iar în versetul 10 citim că nu trebuia să rămână nimic din el pe a doua zi dimineața.

Nouă urgii loviseră țara, iar cea de-a zecea era pe punctul să înceapă, pentru că Dumnezeu Își împlinea Cuvântul după literă.

Toate aceste ultime judecăți care au lovit Egiptul sunt un simbol desăvârșit pentru judecățile care sunt gata să înceapă acum.

Aș vrea să observați ceva. Înainte să înceapă judecata, Dumnezeu l-a trimis pe Israel în Gosen, așa că nici una din cele zece urgii nu l-a atins. Acesta este un simbol desăvârșit pentru Biserica Mireasă care este luată din fața necazului. Vedeți?

Ultima plagă care a lovit Egiptul a fost moartea. Cei care citiți Biblia, știți că moartea a fost ultima plagă care a lovit Egiptul.

Ultima plagă care va lovi biserica acum este moartea duhovnicească. Cei care nu-l vor urma pe Hristos în botezul cu Duhul Sfânt, vor seca și vor muri: toate bisericile pe care le vedeți acum. După atâtea treziri și evanghelizări care s-au ținut peste tot, trebuie să constatăm că biserica merge tot mai rău. Membrii ei trăiesc cum vor și fac tot ce le place, și cu toate acestea spun că sunt creștini și că sunt în ordine.

Nu

uitați însă că a fi creștin înseamnă a fi ca Hristos. Acesta este motivul pentru care sfatul meu este să nu mergeți niciodată într-un loc în care n-ați vrea să fiți găsiți de Hristos, dacă ar veni. Nu spuneți nimic din ce n-ați putea spune în prezența lui

Hristos! Nu faceți nimic din ceea ce

n-ați putea face în fața Lui și nu gândiți nimic din ceea ce n-ați putea gândi înaintea Lui! Păstrați-vă

tot timpul curați și priviți numai spre Calvar. Amin. Umblați în lumină, așa cum și El este Lumină și vom avea părtășie unii cu alții, iar sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de toate nelegiuirile noastre. el îi adună pe metodiști, pe baptiști, etc. și-i face una cu El.

Deci

ultima urgie care a lovit Egiptul a fost moartea.

Priviți! Înainte ca Dumnezeu să distrugă lumea veche, a răsunat o chemare. Dumnezeu a avut un predicator al neprihănirii, pe Noe, care a predicat timp de o sută douăzeci de ani și i-a chemat pe oameni să intre în arcă pentru că va veni potopul. Ce a urmat? Pentru toți cei care au refuzat chemarea, nu a mai rămas decât judecata.

Același lucru este valabil și astăzi. Omul care refuză să pășească în lumina lui Hristos și disprețuiește mila Sa, va trebui să suporte judecata. Asta-i tot. Și totul depinde de alegerea voastră.

Priviți! Dumnezeu Se pregătea să-și scoată Biserica din Egipt, printr-un Exod, și s-o ducă în țara făgăduită. Îmi place aceasta.

Ei trebuiau să meargă și să ocupe țara pe care le-o făgăduise Dumnezeu. Gândiți-vă la ce le spusese El: „V-o dau vouă! Vă aparține.”

Același lucru s-a întâmplat și astăzi. Dumnezeu a dat botezul cu Duhul Sfânt tuturor celor care Îl acceptă. Tu trebuie doar să intri și să iei în stăpânire făgăduința Sa. Luptați deci cu toate deosebirile, dărâmați zidurile și luați Țara în stăpânire!

Poate spui: „Păstorul nostru zice că aceasta nu este pentru noi!” Treci peste el și du-te înainte!

„Da, dar mama spune: „Te voi alunga de acasă!” Treci peste aceasta și du-te înainte!

„O, dar soțul meu spune: „Te voi părăsi!” Treci peste aceasta și du-te înainte. Asta-i tot. Trebuie să mergi mai departe și să intri în posesia făgăduinței. Asta-i tot.

Vindecarea

divină este pentru fiecare din voi. Fiecare, fie că aveți cancer, probleme cu inima, sau orice altceva, aveți o făgăduință dată de Dumnezeu. Ea este a voastră. Trebuie doar să mergeți și s-o luați în stăpânire.

Poate

zici: „Păi, nu mă simt prea bine.” Aceasta nu are nici o legătură cu problema noastră. Făgăduința este a ta;

Dumnezeu ți-a dat-o ție, așa că du-te înainte! Omoară-i pe toți filistenii, pe amoriți și pe hetitiți și du-te mai departe! Dumnezeu ți-a spus clar: „Făgăduința este a ta, du-te și ia-o!” El nu a

zis: „Eu voi merge înaintea voastră și vă voi construi niște cetăți frumoase, astfel încât atunci când veți veni voi o să umblați pe străzi pavate și umbroase.” Nu, El nu lucrează așa.

Dumnezeu ți-o dă, dar ai și tu ceva de făcut. El este destul de bun că-ți dă țara și în plus este cu tine și te ajută. Du-te deci și ia-o! Dacă în seara aceasta ești bolnav, dacă ești olog, surda sau oricum ești, du-te și ia-o! Dumnezeu a spus că este a ta, deci este în stăpânirea ta pentru că El ți-a dat-o ție.

Vedeți? Dumnezeu le-a promis evreilor că le va da acea țară, apoi a trimis înaintea lor un înger ca să-i păzească și să-i conducă la destinație. Priviți însă la cele zece iscoade. Voi știți că au fost trimise doisprezece iscoade, dar zece din ele s-au întors și au zis: „O, noi nu vom izbuti. Este imposibil. Suntem oameni de știință și am studiat lucrurile din punct de vedere științific. Este imposibil să reușim, nu avem nici o șansă.”

Dar erau acolo doi băieți, Iosua și Caleb, care nu s-au uitat la cât de științific era dovedit totul. Ei priveau la ceea ce spusese Dumnezeu, de aceea au spus: „Voi izbuti!”

Așa este corect. Și noi vedem că au adus cu ei câteva dovezi ca să arate poporului că țara este bogată. Eu mă bucur foarte mult pentru acea dovadă. Voi nu? Mă bucur pentru că chiar deasupra noastră este o țară bogată (Amin), iar noi suntem în drum spre ea. Aleluia. În ordine.

Dar înainte de ieșirea din Egipt, chiar în seara când urma să vină ultima urgie, când poporul era înaintea răscumpărării, Dumnezeu le-a cerut să jertfească un miel pentru a fi siguri că sunt protejați. El le-a cerut să ungă cu sângele aceluia miel ușciorii ușii, pentru ca Îngerul nimicitor să vadă semnul.

Apoi, Domnul le-a cerut să intre în casă și să mănânce fiecare bucățică din el. Observați? Trebuia mâncat tot mielul, nu doar o bucățică din el. Da, fiecare bucățică trebuia mâncată.

Unii oameni spun: „Eu iau doar partea aceasta, eu cred doar partea aceasta.” Nu, tu trebuie să iei totul, nu doar o bucățică.”

Tu zici: „Eu cred că El a fost străpuns pentru păcatele noastre, dar nu știu nimic despre vindecarea prin rănilile Lui.” Noi Îl avem tot și fiecare bucățică din El trebuie mâncată pentru că așa a poruncit Domnul.

Observați acum versetul 10: *„Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața; și, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.”* Deci nu trebuia să rămână nimic.

Domnul a mai spus: *„Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă, ci să fie fript în foc...”* (v. 9). Și asta îmi place.

Oamenii încearcă să mănânce Cuvântul lui Dumnezeu dar Îl iau așa cum era, adică crud. Îl mestecă, iar apoi Îl scuipe și spun: „Nu pot să-L primesc, nu-L suport!” De ce? Nu este destul de fript. Asta-i tot.

Domnul a spus: *„Să fie fript în foc...”* Focul Îl reprezintă pe Duhul Sfânt. Tu Îl primești mai întâi pe Dumnezeu în inima ta, apoi El Îl va frige pentru tine. Da, El Îl gătește, Îl condimentează și Îl frige pentru a avea un gust bun.

Când se întâmplă aceasta, tu nu mai poți să stai deoparte și să spui: „Cred că aceasta a fost pentru alte vremuri și nu pentru noi!” Primește mai întâi Duhul Sfânt și apoi vei vedea ce înseamnă vindecarea divină și pentru tine.

Atunci vei vedea ce înseamnă religia adevărată, pentru că

o vei trăi cu inima. Da, aceasta se va întâmpla atunci când primești Duhul Sfânt și când El frige Mielul pentru tine. Amin. Așa este. Frige mai întâi Mielul! Ca să se poată frige Mielul este nevoie de Foc. El trebuie să fie rumen, pentru că numai atunci este bun. O, Doamne!

Nu demult am fost într-o uzină de separare a aurului și am privit cum lucrează topitorii. Acolo am văzut cum focul din cuptoare devenea tot mai incandescent. Când a ajuns la o temperatură foarte mare, toate impuritățile din aur au ieșit la suprafață, iar muncitorii le-au luat afară. După această operație, ei au întezit puțin focul și compoziția a început să fiarbă mai tare. Atunci a ieșit la suprafață pirita.

Vedeți? Mai întâi au ieșit impuritățile, apoi a urmat un minereu care era ceva mai bun, iar în final a ieșit pirita sau „aurul proștilor,” cum mai este numită.

Vedeți? Există o mulțime de lucruri care încearcă să-i prostească pe creștini. Lăsați-L însă pe Duhul Sfânt să aducă totul la suprafață prin puterea Focului Său și atunci veți vedea cum va scoate din voi tot „aurul proștilor.”

Voi știți că mulți aventurieri pleacă în Vest ca să caute mine de aur. Mulți dau de pirită și cred că au găsit aur, pentru că acest așa zis „aur” strălucește mai puternic decât aurul adevărat. De altfel, de aceea și este numit „aurul proștilor,” ceea ce înseamnă că are strălucire, dar nu are valoare.

Topitorii de la uzină au mărit tot mai mult temperatura, până când au fost scoase toate impuritățile, așa încât a rămas numai aurul curat 100%.

Așa face și Dumnezeu cu Biserica Sa: toană Duhul Sfânt în ea și prin Focul Său puternic arde și topește toate diferențele, tot egoismul, într-un cuvânt toate impuritățile din fiecare individ. Amin.

Atunci puteți să-L mâncați. Cu privire la aceasta am încă un gând frumos în versetul 11

„Când îl veți mânca (Ascultați cu atenție!), să aveți mijlocul încins (asta îmi place), încălțăminte în picioare și toiagul în mână; și să-l mâncați în grabă; căci sunt Paștele Domnului.”

Îmi place aceasta. Cu alte cuvinte, în timp ce-l mâncați, să fiți gata de plecare.

Haideți să deschidem acum la Efeseni 6.14-17, ca să vedem ce spune Pavel cu privire la pregătirea Bisericii:

„Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,

având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.

Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.

Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Vedeți, Pavel prezintă aici ținuta unui om pregătit pentru a porni în marș pe câmpul de luptă.

Același

lucru L-a spus Dumnezeu când era pe punctul să-i elibereze din robia Egiptului:

„Fiți gata de plecare! Încingeți-vă mijlocul, luați toiagul în mână și fiți gata să răspundeți chemării!” O, aceasta îmi place cu adevărat!

Când un om vine la Hristos, primește încălțăminte
Evangeliei, adică râvna de a predica Evanghelia lui Hristos. Primește și
coiful mântuirii și platoșa neprihăririi, iar mijlocul îi este încins cu
Adevărul.

Înainte de a pleca la luptă, soldații din vechime se
îmbrăcau într-o armură de oțel și își încingeau mijlocul cu o cingătoare lată
de care era prinsă sabia. Își puneau
acea platoșă pentru a fi ocrotiți de săgețile dușmane și în plus aveau și un
scut puternic cu care se apărau.

Ce lecție minunată este aceasta pentru noi! Când simțeau
că slăbesc în luptă, ei se strângeau mai tare cu cingătoarea și se încordau cu
mai multă hotărâre, parând loviturile vrăjmașe cu scutul, ceea ce-i făcea să e
întărească din nou și să meargă înainte.

Ce tablou minunat este acesta pentru voi atunci când
începeți să vă înmuiați sau când diavolul vă șoptește: „Totul este pierdut! Nu
mai are nici un rost să luptați!”

O, încoardă-te încă o dată și mai strânge puțin brâul adevărului, ridică sabia Duhului și fă-ți loc înainte, parâd loviturile vrăjmașului cu scutul credinței! Fii gata pentru marș!

Fiecărui om care a pășit sub sângele mielului în acea noapte de groază, i s-a poruncit să stea acolo și să nu iasă cumva afară până nu se va ordona începerea marșului.

Orice om care este născut din Duhul Sfânt, intră în Cuvânt și are Viață veșnică. El își pune platoșa, își ia sabia și se încalță, dar nu pornește decât atunci când i se poruncește.

O, nu este minunat? Nu sunteți bucuroși că aveți toată armătura necesară soldaților? (Amin).

Noi obișnuiam să cântăm în Tabernacol un cântec:

„Lupta continuă, o, soldați creștini!

Cu armura strălucind, culori răspândind.

Binele și răul sunt în luptă azi,

Lupta continuă, dar nu ne temem!

Fiți tari și în puternica Lui stăpânire!

Dacă Dumnezeu va fi cu noi,

Sub stindardul Lui, la sfârșit,

Noi

vom cânta cântarea biruitorilor.”

Mulți

dintre sfinții Săi au plecat deja în morminte, dar într-una din aceste zile vom ridica din nou stindardul crucii alături de ei, căci vor ieși din morminte în înviere și vor cânta cântarea biruitorilor în zbor spre Țara promisă.

O,

în seara când vom sta la Cina nunții, la masa care va avea poate 100 de mile lungime, alături de sfinții spălați în sângele Mielului, aș vrea să merg de-a lungul mesei și să dau mâna cu fiecare din ei, strigând de bucurie. Ați vrea să vă spun cum aș striga? Atunci așteptați până voi ajunge acolo, căci acum nu sunt destul de mare pentru aceasta.

Observați? Totul este gata pentru marș. Fiți gata, fiindcă plecăm!

Înainte de a intra în tema noastră, vom citi din **Exod 12.38**, unde avem un tablou trist. Ascultați-l cu atenție:

„O mulțime mare de oameni de tot soiul au ieșit și s-au suit împreună cu ei; și aveau turme însemnate de oi și boi.”

Aici vedem că Israelul a făcut o greșală. Dumnezeu a făcut lucruri supranaturale

În

Egipt, iar această mulțime amestecată de oameni i-a urmat din cauza supranaturalului, ceea ce i-a dus în final la neazuri.

Să citim pentru aceasta și versetele 43-44:

„Domnul a zis lui Moise și lui Aaron: „Iată porunca privitoare la Paște; nici un străin să nu mănânce din ele.

Să tai împrejur pe orice rob cumpărat cu bani, și apoi să mănânce din ele.”

Vedeți, nici un străin nu avea voie să mănânce din acele Paște, decât cei tăiați împrejur.

Oh, ce rușine este astăzi, când toată lumea ia Cina în biserică, pretinzând că aparține lui Hristos! Aceasta este o mare greșală! De ce spun aceasta? Pentru că numai cei răscumparați sunt vrednici să se apropie de Cină.

Ce spune Isaia? *„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare...”*

Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să-i dea învățături? Unor copii înțărcați de curând, luați de la țată?

Căci dă învățatură peste învățatură, învățatură peste învățatură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” (Isaia 28.8-10). Voi luați numai ce este bun!

Dumnezeu a spus aceste cuvinte prin Isaia, pentru că cunoștea zilele în care trăim noi; zilele în care biserica este atât de diplomată și lasă să intre în ea tot soiul de oameni. Da, ei pot face tot ce vor cât timp au numele trecut în registrul bisericii și sunt membri. Aceasta, cred ei, le dă dreptul să ia parte la Cină.

Dar ce spune Biblia?

„De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.

Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.”

Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm.” (1 Corinteni 11.27-30).

Fiți siguri că stați cu Dumnezeu!

Priviți umbra și veți vedea că numai cei tăiați împrejur aveau dreptul la Paștele Domnului. Indiferent cât de loiali erau ceilalți; cât de mult ajutau biserica, nu aveau voie să se atingă decât dacă erau prozeliți; decât dacă erau într-adevăr tăiați împrejur. Da, înainte de a lua Paștele, ei trebuiau să fie credincioși tăiați împrejur.

O, cât de mult m-am îndepărtat de subiect!

Să ne grăbi acum.

Voi deschide la **Exod 14.13**:

„Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea, pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe egiptenii aceștia, pe care-i vedeți astăzi, nu-i veți mai vedea niciodată.”

Dumnezeu le-a dat Stâlpul de Foc ca să meargă înaintea lor, și o spun cu smerenie, că după părerea mea, același Stâlp de Foc este și cu noi în seara aceasta. Da, același Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel, merge și înaintea noastră făcând aceleași semne și minuni. Și eu cred că fiecare învățător sau cercetător al Bibliei știe că Îngerul care însoțea Israelul și îl conducea spre țara făgăduită era Îngerul Legământului, adică Isus Hristos.

Astăzi,

Isus Hristos Același ieri, azi și în veci, însoțește acest grupare pe care voi o numiți „holly-rollers” sau cum îi mai spuneți. El merge înaintea lor și îi conduce din biruință în biruință. Lăudat să fie Domnul pentru aceasta.

În timpul cât Israelul s-a aflat în călătorie spre țara făgăduită, a fost urât și disprețuit de celelalte popoare, respins de toți și numit în toate felurile.

Așa este și astăzi cu adevărații credincioși. Voi știți că dacă luați poziție pentru Hristos, în biserica voastră, și vorbiți numai Adevărul, întreaga biserică se ridică și spune: „Uitați-vă la el! Și-a pierdut

mințile! A înnebunit!” Vedeți?

Nu dați însă nici o atenție acestor vorbe! Mergeți mai departe, fiindcă voi sunteți „blindați”. Sângele merge înaintea voastră, iar Duhul Sfânt vă călăuzește. Continuați deci să mergeți mai departe. Nu dați nici o atenție la ceea ce vi se spune! Priviți numai spre Calvar și mărșăluiti mai departe.

Minunat exemplu.

Observați! Răscumpărarea sângelui i-a scos din Egipt, dar acum aveau nevoie de altceva care să-i treacă dincolo, în țara făgăduită. Ce au făcut pentru aceasta? Au ieșit afară, au fost tăiați împrejur, au venit sub sânge și au pornit în marș. Ei mergeau înainte știind că au trecut din moarte la viață, știind că au viața veșnică.

Dar curând au început greutățile. Armata faraonului a început să-i urmărească, pentru că voiau să-i ducă înapoi în robie. A început necazul.

Ascultați

însă! *„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi.”* (Psalmul 46.1). O, eu cred că vedeți aceasta!

Voi citi acum și Exod 14.13: *„Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți!”*

Îmi place aceasta. După ce a înviat din morți, Isus le-a spus aceste cuvinte și ucenicilor Săi: *„Nu vă temeți!”*

Aceasta este și problema bisericii de astăzi: ea se teme de moarte; se teme să nu aibă cumva un eșec. Cum credeți că puteți eșua când sunteți în Isus Hristos? Nu, nu puteți eșua. Voi aveți Viața veșnică, de aceea nici chiar toți diavolii din iad nu vă pot face nimic. Voi aveți Viața veșnică. Așa a spus Isus, de aceea nu trebuie să vă temeți de nimic pentru că nu veți eșua.

Poate spui: „Păi, mă tem că voi deveni fanatic!” Mai bine puțin fanaticism decât să stau nemișcat și să nu facă nimic.

Pe aici este o poveste despre Bellard. Se spune că odată a venit la el un tip care dorea să primească o slujbă. Când l-a văzut, Bellard i-a zis:

„Semnează aici. Omul a luat creionul și a vrut să semneze, dar atunci Bellard l-a întrebat:

„Unde ți-e radiera?”

„La ce-mi trebuie?”

„Ca să nu faci greșeli.”

„Mie nu-mi trebuie pentru că nu greșesc.”

„Atunci nu vei face nimic.”

Așa este. Dacă nu greșești înseamnă că nu faci

nimic.

Să mergem, frate! Ridică-te și du-te înainte.

Nu așteptați să fiți convinși de oameni să-L urmați pe Hristos! Purtați-vă ca niște bărbați adevărați sau ca niște doamne: acceptați-L pe El și pășiți înainte în biruință! Amin. Aceasta vrea Dumnezeu: ostași hotărâți și bine pregătiți. Poate nu cântărești nici 105 funzi și totuși să fii dolofan și plin de putere, dacă Îl lași pe Dumnezeu să-Și facă voia în viața ta.

Eu am văzut un om de 200 de funzi care nu avea nici un gram de vlagă în el. Așa este.

Acum priviți ce spune Moise în continuare: „...Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul...” (Exod 14.13).

Aceasta-i bine. Mărșăluți fără să vă temeți de nimic. Voi L-ați acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal, așa că mergeți mai departe.

Poate zici: „Frate Branham, aș vrea să primesc botezul cu Duhul Sfânt.” Du-te înainte fără nici o teamă.

„Dar eu sunt bolnav, frate Branham, și nu pot merge mai departe.” Nu te îngrijora, ci du-te înainte privind spre salvarea dată de Dumnezeuul nostru. Accept-o și du-te mai departe!

„Dar ce va fi cu mine, fiindcă medicul m-a descurajat complet.” Da, medicul a făcut tot ce a știut el, dar Dumnezeu n-a făcut încă nimic din ceea ce poate.

Ascultați-mă! Poate cineva zice: „Frate Branham, dacă aș putea să mă las de fumat... dacă aș putea să mă las de băut... dacă aș putea să mă las de una sau de alta...” Nu te îngrijora, du-te numai înainte și atunci vei vedea izbăvirea dată de Domnul.

„...căci pe egiptenii aceștia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată.” Amin.

„Domnul se va lupta pentru voi; dar voi stați liniștiți.

Domnul a zis lui Moise: *„Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.”* (v. 13-15).

Nu încercați să spuneți: „Frate Branham, eu am umblat la biserică acum zece ani și am fost un membru bun și credincios.” Este frumos și apreciez aceasta, dar haideți să mergem mai departe în seara aceasta, fiindcă oamenii de astăzi merg numai înapoi.

Un om de știință a afirmat acum cincizeci de ani că dacă cineva ar circula cu „infernala” viteză de treizeci de mile/oră, ar fi aruncat de pe pământ din pricina gravitației. Iată însă că oamenii de astăzi merg cu o mie șase sute de mile/oră și nu li se întâmplă așa ceva. Ideea lui era acceptabilă în zilele acelea, adică acum cincizeci de ani, dar astăzi este depășită pentru că noi trăim în alte zile.

Ce spun predicatorii acum? „Vindecarea divină? Păi, stai să vedem ce ne spune despre aceasta Moody, Knox, Finney sau Calvin?”

Părerea lor era bună în zilele în care au trăit, dar acum este altceva pentru că noi am mers mai departe.

Isus a spus în Pilda semănătorului că atunci când semănătorul a ieșit în câmp și a semănat grâu, vrăjmașul l-a urmat tiptil și a semănat și el neghină. Ce a spus însă Domnul după ce au răsărit cele două semințe diferite? *„Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș.”* (Matei 13.30).

Voi întotdeauna subliniați cât a devenit de rea lumea, dar omiteți cât de puternică a devenit biserica. Ea se ridică în câmp și deși este o turmă mică, Îl are pe Dumnezeu în mijlocul ei. Da, frate, și ea va triumfa pe atât de sigur pe cât este sigur că Hristos a înviat dintre morți. Biserica lui Dumnezeu nu va da greș. Amin. *Da,.....porțile locuinței morților nu o vor birui.”* (Matei 16.18).

Ele se vor ridica împotriva ei dar nu o vor putea birui. Biserica va triumfa în sângele lui Isus Hristos și va primi semnul biruinței. Eu sunt sigur că Dumnezeu va avea o biserică fără pată, fără zbârcitură și fără vină. Amin. Aceasta-mi umple inima de bucurie.

Cineva întreabă: „Cum aș putea intra și eu în această Biserică? Prin cerere?” Nu! „Dar cum?” Prin naștere. Tu trebuie să te naști în ea.

Eu sunt în familia Branham de patruzeci și cinci de ani, dar niciodată n-am fost rugat să fac parte din această familie, pentru că sunt un Branham prin naștere; dintotdeauna am fost și sunt un Branham.

Vedeți? Eu am fost născut creștin în Isus Hristos și voi fi creștin, pentru că Dumnezeu a hotărât aceasta prin alegere. El ne-a chemat prin harul preaiubitului Său Fiu, iar noi L-am *acceptat și am primit Viața veșnică*.

Printr-o strângere de mână? Printr-o cerere?

Printr-o părtășie? O, nu! Dar cum? „*Printr-un singur Duh am fost botezați ca să alcătuim un singur Trup...*” (1 Corinteni 12.13).

Prin aceasta, noi am devenit cetățeni ai Împărăției.

Astăzi, în timp ce mă rugam, m-am gândit că într-o zi va trebui să răspundem pentru ceea ce ne-a dat Dumnezeu. Eu nu voi fi chemat să răspund pentru generația care a fost înainte de mine, nici pentru cea care va urma, deoarece voi sta la judecată cu generația aceasta.

Aceasta m-a făcut să-i spun soției mele că uneori mi se pare că tot ce predic nu ajută la nimic. Totuși, trebuie să fiu glasul care-i avertizează pe oameni cu privire la ceea ce fac. Da, eu trebuie să predic Evanghelia indiferent de părerea altora și să depun mărturie despre învierea lui Isus Hristos și despre puterea Sa.

Dacă oamenii vor să-L părăsească și să se întoarcă înapoi, pot s-o facă, dar Dumnezeu îi va chema la judecată pentru aceasta. Datoria mea este numai aceea de a predica Adevărul, acest lucru fiind valabil pentru toți predicatorii.

Să mergem puțin mai departe. Mie îmi place aceasta.

„...*Voi să mergeți înainte, căci atunci veți vedea slava lui Dumnezeu.*” Ascultați însă ce spune Domnul în versetul 16: „*Tu ridică-ți toiagul...*” Toiagul reprezintă judecata. Acela nu era toiagul lui

Moise, ci era toiagul lui Dumnezeu. După cum știți, pe când se afla încă în Egipt, Moise a întins toiagul și au venit muștele; l-a îndreptat spre ape și apele s-au prefăcut în sânge. De ce aceasta? Pentru că era toiagul judecății lui Dumnezeu. Cu același toiag, Moise a lovit mai târziu Stânca în pustie și apa a țâșnit din ea. Noi știm că acea Stâncă era Hristos și judecata lui Dumnezeu a venit peste El. de ce aceasta? În Eden, Domnul îi spusese omului: „*În ziua în care vei mânca din el (din pomul cunoștinței), vei muri negreșit.*” (Geneza 2.17). Și cum omul nu a ascultat, Hristos a trebuit să fie lovit pe Calvar pentru a plăti răscumpărarea noastră din moartea amară.

Nici un om nu poate descrie vreodată ce s-a întâmplat acolo. Dumnezeu a pus asupra Lui întreaga judecată divină, iar când a fost străpuns cu sulița, a ieșit sânge, apă și duh pentru răscumpărarea noastră.

Pictorii îl pictează pe cruce învelit cu o robă, dar nu a fost așa. Ei l-au supus pe acel Om al durerii la cel mai vulgar și mai murdar lucru posibil, pentru că așa trebuia să fie. Acolo stătea cel mai măreț și mai credincios Om dintre câți au existat vreodată, iar ei l-au crucificat gol, plin de răni, sângerând puternic, cu fața acoperită de scuipații batjocoritorilor, cu o coroană de spini pe cap, în semn de batjocură, dar El a trecut prin toate acestea și a biruit moartea, iadul, păcatul, boala și mormântul și a plătit prețul pentru noi toți.

Se spune adesea că acolo El a luat boldul morții. Dealtfel, Pavel spune: „*Unde-ți este biruința, moarte? Unde-ți este boldul, moarte?*” (1 Corinteni 15.55).

Mi s-a spus că unele dintre insecte, ca de exemplu albinele, au un ac cu care pot să înțepe. Dar în momentul în care fac aceasta, ele își pierd acul, nu mai au nici o putere. Moartea avea și ea odată un ac, dar i l-a luat Hristos pe Calvar. Aleluia! O, când mă gândesc! El a luat boldul

morții pentru mine și pentru tine.

Acesta este motivul pentru care Pavel a putut spune, când romanii voiau să-i taie capul în închisoarea de la Roma: *„Unde-ți este biruința, moarte?”* Boldul morții a rămas înfipt la Calvar și astfel ea a rămas fără nici o putere. *„Unde-ți este biruința, moarte?”* Noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a dat biruință prin Domnul nostru Isus Hristos. *Amin*”. În ordine.

Să citim mai departe din Exod 14.16-19:

„Tu ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare și despice-o și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

Eu voi împietri inima egiptenilor ca să intre în mare după ei. Și Faraon și toată oastea lui, carele și călăreții lui vor face să se arate slava Mea.

Și vor ști egiptenii că Eu sunt Domnul, când Faraon, carele și călăreții lui vor face să se arate slava Mea.”

Îngerul lui Dumnezeu care mergea înaintea taberi lui Dumnezeu și-a schimbat locul și a mers înapoia lor, și Stâlpul de Nor care mergea înaintea lor și-a schimbat locul și a stat înapoia lor.”

Când boala și necazurile încep să te înfrunte, Îngerul Domnului vine și Se pune între tine și ele, chemându-te să crezi Cuvântul lui Dumnezeu. El îi făgăduise Israelului că-l va duce în țara făgăduită, dar iată că acum era urmărit de oștirea lui Faraon, care număra

poate un milion de soldați și-i hăitua ca pe niște animale. Dar Îngerul Domnului, care era acolo ca să-i ducă în țara care le fusese promisă, S-a ridicat din tabără și S-a pus între popor și pericol. Aleluia! El mai face și astăzi acest lucru. Da, și o va face și în continuare.

Îl iubesc atât de mult pentru aceasta! Voi, nu?

Amin. El va pregăti o cale de izbăvire pentru fiecare bolnav din mijlocul nostru, da, El a făcut deja aceasta, iar acum stă între tine și pericol.

Fraților, eu știu că El este aici. Poate mă veți numi fanatic, dar eu nu sunt răspunzător pentru afirmațiile voastre, ci voi da socoteală doar pentru ceea ce spun eu. Cel ce a condus poporul Israel este gata să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci și aceasta pentru că Lumina ca i-a condus pe ei este aceeași Lumină pe care o vedeți în fotografie. Da, Isus Hristos este Același și face aceleași lucrări pentru că așa a făgăduit.

Da, El stă și acum între noi și boală. Stă între noi și moarte.

Nu-i de mirare că David a spus în Psalmul 23.4: *„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nimic rău căci Tu ești cu mine...”* Desigur.

„Îngerul Domnului și-a schimbat locul și a trecut din fața taberei în spatele ei. Deci s-a așezat între ei și vrăjmaș.”

Îngerul Domnului stă și în seara aceasta între fiecare dintre voi și vrăjmaș. Eu știu bine ce spun. Știu că Dumnezeu a binevoit să vină jos din slavă și să stea în aceste clipe în mijlocul nostru. Dacă veți îndrăzni să vă mutați pe Cuvântul lui Dumnezeu, veți putea vedea că El va face aceleași lucrări, așezându-se între voi și vrăjmașul vostru.

Atunci, El a stat între tabără și egipteni, iar acum va veni între tine și boală; între tine și păcat. Da, El o face chiar acum. De ce? Pentru că ne aflăm în Exodul Bisericii. Nu uitați că ei fuseseră doar niște membri ai bisericii, dar după ce a fost vărsat sângele mielului și s-a făcut legământul cu Dumnezeu, au devenit tăiați împrejur, credincioși ai lui Dumnezeu.

Astăzi, tăierea împrejur este botezul cu Duhul Sfânt.

Când evreii l-au târât pe Ștefan ca să-l ucidă cu pietre, el a zis:

„...Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt!” (Fapte 7.51). „Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”

Duhul Sfânt taie inima împrejur și îndepărtează toate lucrurile lumii din ea.

Mai demult, biserica obișnuia să fie de „modă veche”, dar astăzi este la fel ca restul lumii. Este o rușine, pentru că a lăsat jos toate barierele și s-a amestecat cu lumea.

Un vechi prieten de-am meu, un bătrân predicator metodist, obișnuia să cânte o cântare:

„Am lăsat jos barierele.

Am făcut compromis cu păcatul,

Oile merg mai departe,

Dar cum vor intra caprele?”

Ce s-a întâmplat? Ați lăsat jos barierele. Acesta este adevărul. Ați pus deoparte standardul de trăire creștină, pentru că seminariile au clocit și au scos câțiva predicatori pe care i-au trimis să facă compromis cu Adevărul. Dar Duhul Sfânt a fost tot timpul acolo ca să condamne păcatul, iar în seara aceasta stă între credincios și lucrurile lumii. Amin.

„El S-a așezat între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Și toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta.”

Vedeți? Același lucru, dar făcea două lucrări diferite: îi lumina pe cei credincioși, iar pe ceilalți îi orbea.

Acum fiți atenți! Fiecare om care respinge Lumina, devine orb și umblă prin întuneric pentru că nu a acceptat călăuzirea Luminii.

El trimite printre oameni semne și minuni, ca să dovedească Adevărul, dar oamenii Îl refuză. Atunci nu mai rămâne pentru ei decât întunericul.

Frate, pășește în Lumină! Primește-o cât timp strălucește înaintea ta, fiindcă această Lumină este Hristos. El a venit să ne aducă Lumina, de aceea, cei care o refuză primesc întunericul. Fiecare om care respinge Lumina în seara

aceasta, va păși în întuneric și nu va ști încotro merge.

Observați ce lucru minunat este aici! El era Lumină pentru unii și întuneric pentru ceilalți. după ce Moise s-a rugat Domnului, israeliții au putut să stea liniștiți.

Priviți mai departe:

„Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea și apele s-au despărțit în două.

Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, și apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor.” (v. 21-22).

Dacă observați, în timp ce copiii lui Israel, care ieșiseră din întuneric și acceptaseră Lumina, erau în necaz, Lumina a trecut în spatele lor. Și în timp ce se odihneau, Dumnezeu a trimis un vânt care a suflat peste mare și a deschis o cale de scăpare înaintea lor.

Aleluia Mielului! Sunt atât de bucuros că am fost umplut și eu cu Duhul Sfânt. În timp ce ne bucurăm și ne odihnim pe făgăduințele lui Dumnezeu, El ne pregătește și nouă o cale de scăpare.

Da, Dumnezeu a făgăduit Israelului o cale de scăpare și în timp ce ei se odihneau pe făgăduința Sa, El le-a deschis calea de scăpare făgăduită.

Fiecare bărbat și fiecare femeie care Îl primește în seara aceasta pe Isus Hristos, se va putea odihni în liniște pe făgăduința Duhului Sfânt. Poate ești olog, poate ești orb sau nu auzi; poate nu vezi sau ești bolnav, poate ai probleme cu inima, cancer sau orice altceva ai avea, primește Lumina, iar după aceea odihnește-te liniștit pe făgăduința Lui.

Ce va urma? Duhul Sfânt va veni ca vâjâitul unui vânt puternic, ca în ziua de Rusalii și va mișca totul pregătind o cale de scăpare pentru voi. Aleluia! Da, El va face aceasta ca să puteți trece prin valea bolilor și să ajungeți în Țara sănătății.

Tu vei trece din țara aceasta rece, formală și indiferentă, la o inimă plină de Duhul Sfânt, bucuroasă și fericită.

Dumnezeu Își arată astfel puterea așa cum Și-a arătat-o și în trecut; Își arată răscumpărarea prin putere. Atunci, El a arătat ce putea face venirea individului sub sângele unui miel, dar acum a arătat puterea sângelui Său, prin care ne-a răscumpărat.

Atunci Și-a arătat puterea scăpându-i de la moarte pe toți cei găsiți sub acoperirea sângelui unui miel, apoi Și-a arătat puterea prin faptul că a pregătit o cale de scăpare pentru poporul Său. Aceasta este răscumpărarea prin putere.

Același lucru este valabil și astăzi pentru cei care L-au acceptat pe Isus Hristos și au primit curățirea prin sângele Său, astfel încât Duhul Sfânt să poată veni și să-i vă conducă spre botezul Său. Puterea lui Dumnezeu este aici ca să vă transforme din bolnavi în sănătoși. Ce este aceasta? Dumnezeu mișcându-Se în Exodul Bisericii Sale. Ea înflorește acolo unde Dumnezeu va aduna după un timp grâul Său. O, binecuvântată ieșire din întuneric spre Lumina minunată! Câtde mult o iubim cu toții! Ce mult înseamnă ea pentru sufletul meu în seara aceasta!

Astăzi, în timp ce eram afară, am discutat cu un bărbat și el mi-a zis:

„Eu am spus multe lucruri oamenilor și am schimbat multe pe vremea când tu erai doar un tânăr începător. Tu veneai adesea pe la biroul meu de afaceri, și-mi spuneai că ar trebui să trec de partea lui Dumnezeu și să fiu corect în toate lucrurile. Atunci râdeam când auzeam ce spui, dar acum lucrurile s-au schimbat, pentru că știi despre ce vorbești.”

„Lăudat să fie Domnul pentru aceasta,” am zis în sinea mea când l-am auzit ce spune.

„Am încercat să spun și altora, dar cei mai mulți schimbau subiectul și-mi vorbeau despre calitatea hârtiei și despre multe altele.”

O, fraților, gândiți-vă că s-ar putea ca individul care stă acum în colțul acela să moară peste câteva clipe. Da, s-ar putea ca el să fie următorul. Prietene, poate că tu vei fi următorul. Poate că aceasta este ultima chemare pe care ți-o mai adresează Dumnezeu, deci n-o refuza!

Dumnezeu, marele Duh Sfânt, stă în seara aceasta între voi și moarte; stă între viață și moarte; între boală și sănătate. Eu știu despre ce vorbesc. El este chiar acum în locul acesta, iar dacă posedați viața, deci sunteți născuți din nou, știți aceasta.

Când un magnet mare se apropie de un metal, acesta este atras tot mai puternic, pe măsură ce magnetul se apropie de el.

Odată când am fost în Hammond, Indiana, am putut să

văd cum se adună șpanul de pe jos într-o fabrică. Ei au manevrat o macara mare care avea un magnet cu ajutorul căruia a fost adunat tot șpanul de pe podea. Tot șpanul de fier a fost atras de magnet și luat afară pentru a fi dus la oțelărie, unde urma să fie retopit. Am văzut însă că șpanul de aluminiu a rămas pe jos pentru că nu a fost atras de magnet.

„Acesta nu se lipește de magnet?” am întrebat eu.

„Nu, pentru că aluminiul nu se magnetizează.”

„Lăudat să fie Domnul!” am strigat atunci plin de bucurie, după care am continuat: „Dar bucata aceasta de fier de ce nu a fost atrasă de magnet?”

„Pentru că este prinsă de podea.”

Prieteni, aceasta este problema cu mulți dintre oameni. Poate că tu ai devenit un membru al bisericii, dar nu ai fost magnetizat de botezul cu Duhul Sfânt. Apoi lași ca ceva de jos să te încătușeze – o părere, un păcat, și astfel nu te mai poți ridica.

Să nu uitați însă că într-una din aceste zile, din Est va veni un Magnet mare, numit Fiul lui Dumnezeu și El va mătura această țară. Atunci, fiecare persoană care a murit în Hristos va învia ca să meargă cu El. tot atunci, aceste trupuri muritoare vor fi transformate și astfel vom fi asemenea Lui, în trupul de slavă, fără vârstă sau altceva de felul acesta. Noi vom merge în slava lui Dumnezeu, unde vom trăi pentru veșnicie în prezența Sa binecuvântată. Amin.

Nu lăsați nimic să vă sperie! În ordine.

De ce aceasta? Pentru că „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și că Se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27).

Să nu credeți că sunt nebun, pentru că nu sunt. Dar dacă totuși credeți că sunt nebun, lăsați-mă singur, pentru că sunt mai fericit așa. Da, domnilor. Lăsați-mă să rămân așa cum sunt. Eu sunt nebun pentru lume, fiindcă lumea numește nebunie lucrurile Duhului, dar Dumnezeu le numește „binecuvântare.” Voi trebuie să fiți nebuni pentru lumea aceasta, pentru că nu sunteți de aici, nu-i aparțineți ei.

Când treceți linia de despărțire dintre lumea aceasta și veșnicie, deveniți cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu. O, Doamne! Cât este de minunat! Voi deveniți făpturi noi, altfel decât sunteți acum. Da, domnilor. Acum, voi sunteți copiii lui Dumnezeu, de aceea suntem împreună în locurile cerești în Isus Hristos. Nu „vom fi împreună”, ci „ședem (acum) împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.”(Efeseni 2.6).

Domnul Isus Hristos cel înviat este aici. El este aici în toată puterea Sa; este aici în puterea Sa de răscumpărare. El este aici pentru Exod. Este aici ca să aducă fiecare mădular al bisericii Sale în părtășie cu El. Este aici ca să aducă puterea învierii Lui în viața voastră și să vă facă oameni noi, indiferent cât de josnici și de păcătoși ați fost până acum.

Cu câțiva ani în urmă, a avut loc o întâlnire a tuturor religiilor, la Londra. Au participat și mahomedani, hinduși, budiști etc. Și un bărbat care reprezenta biserica sfințeniei din America, cred că se numea John Witt, a spus povestea doamnei Maccabee, o femeie foarte decăzută. A povestit că a fost arestată în Oklahoma, cu țigara în colțul gurii, în timp ce conducea mașina cu mult peste limita legală. Spunea că a făcut o mulțime de crime și era atât de obsedată și de ordinară încât atunci când s-au dus s-o aresteze, s-au temut s-o atingă ca să nu se pângărească.

Când a terminat de spus această poveste atât de dramatică, toți ascultătorii se adunaseră unul într-altul de groază. Atunci predicatorul a spus: „Domnilor reprezentanți ai religiilor, are religia voastră ceva care să poată spăla mâinile doamnei Maccabee?”

Nimeni n-a scos nici un cuvânt, dar predicatorul a sărit în sus de bucurie, a bătut din palme și a spus: „Sângele lui Isus Hristos poate să curețe nu numai mâinile acestei femei, ci și inima ei.” Amin. Așa este.

Sângele lui Isus Hristos poate să ia cea mai josnică prostituată din Louisville și să facă din ea o doamnă și o sfântă.

Prieteni, nu credeți că în seara aceasta este timpul să vă gândiți serios dacă nu cumva aceasta este ultima voastră șansă de a deveni cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu?

Nu stați nepăsători acum când vedeți Biserica mergând în acest mare Exod; când vedeți Stâlpul de Foc mergând înaintea noastră și făcând semne și minuni! Iată-L stând aici în toată puterea Lui de răscumpărare.

El este aici ca să sfințească pe orice păcătos sau decăzut de pe cale și să vindece orice bolnav. El este Evanghelia deplină, iar noi predicăm această Evangheliie deplină. Noi mâncăm fiecare bucățică din Miel și nu lăsam absolut nimic din El. Frigeți-L cu Duhul Sfânt și atunci veți vedea că este bun de mâncat, deoarece Duhul Sfânt ne-a descoperit ceea ce este cu adevărat bun.

Gustați și vedeți ce bun este Domnul! El este „mierea din stâncă.”

Domnul nostru este aici în dragostea și în puterea Sa măreață, în bogata Lui binecuvântare izbăvitoare. O, cum stă El în seara aceasta între biserică și păcat! Cum stă El între voi și judecată, sângerând și mijlocind!

Nu cu mult timp în urmă, am fost în Ohio și obișnuiam să mergem să mâncăm la Dunkard, unde aveau loc și întruniri creștine. Dar ei închid localul duminică dimineața și merg la biserică. Aceasta a făcut să fiu nevoit să merg la un local obișnuit ca să iau masa.

Când am intrat deci într-un local din vecini, spre marea mea surprindere am văzut că acolo era un polițist care ține în brațe o fată și juca la jocurile mecanice. Eu știam că în Ohio sunt interzise, și iată-l pe un am al legii încălcând el însuși legea. Era cam de vârsta mea și probabil avea pe undeva o soție și copii, dar aceasta nu-l oprea s-o țină în brațe pe tânăra aceea.

Am privit în jur să văd cine mai era în local și am văzut câțiva tineri beți și o tânără care avea o purtare absolut imorală. M-am dus să mă așez la tejghea și am observat că în apropierea mea se afla o femeie în vârstă (cam de 50-60 de ani), cu pielea zbârcită și îmbrăcată foarte sumar. Arăta îngrozitor, iar buzele și unghiile îi erau vopsite cu un roșu foarte

strident. Era cea mai oribilă arătare pe care am văzut-o vreodată. Părul îl avea foarte scurt și retezat așa (Fratele Branham arată). Și pe deasupra, bea.

Alături de ea stăteau doi bărbați, dintre care unul era atât de beat încât zăcea cu capul pe masă printre farfuriile. La un moment dat, cei doi bărbați s-au ridicat și au plecat la toaletă.

Eu stătea acolo și în timp ce priveam la ceea ce vedeam, mă gândeam: „O, Dumnezeule, cum mai poți suporta așa ceva? Cum poți privi așa ceva? Așa rău cum sunt, mă întreb dacă Sara și Rebeca vor trebui să crească în mijlocul unei generații atât de stricate? O, de ce nu îi ștergide pe fața pământului, Doamne? De ce n-o faci?”

Și gândindu-mă la toate acestea am început să plâng, apoi am avut o vedenie.

Am văzut globul pământesc învârtindu-se pe orbita sa, iar în jurul lui era un curcubeu. Apoi Cineva a început să-mi spună: „Acesta este sângele Domnului Isus Hristos care ocrotește omenirea ca să nu fie distrusă.” Dumnezeu nu poate suporta păcatul și a spus: *„În ziua în care vei mânca din el, vei muri!”* dar El nu-l vede (păcatul), pentru că sângele Mielului face ispășirea. Fiecare om este liber să aleagă. Astfel, dacă-L alege pe El va trăi veșnic, dar dacă Îl respinge, când moare iese de sub acoperirea acestui sânge și astfel este deja judecat. Pentru un astfel de im nu mai există nici o șansă de salvare.

Apoi m-am văzut pe mine și pe Domnul Isus, care stătea acolo cu o coroană de spini pe cap, iar lacrimile îi curgeau pe față și se amestecau cu sângele de pe barbă. Apoi am văzut cum câteva din păcatele mele mergeau înaintea Lui... Atunci spinii i se împlântau mai tare în frunte și El spunea: „Tată, iartă-l pentru că nu știe ce face!” Imediat sângele Lui a venit

și m-a acoperit din nou ferindu-mă de mânia lui Dumnezeu.

Am înaintat încet și am îngenuncheat în fața SA. Înaintea Lui era o carte veche care conținea toate păcatele mele și am văzut că purta numele meu. Eu am privit-o și am întrebat: „Mă vei ierta, Doamne?”

„Desigur,” a răspuns El privind-mă plin de iubire. Apoi a luat puțin sânge și a scris cu el: „Iertat!” după care a luat cartea și a aruncat-o în Marea Uitării.

Când am văzut aceasta, l-am spus încet: „Îți mulțumesc, Doamne!”

„Vezi?” a zis El, „Eu te-am iertat, iar tu o condamni pe ea...”

Aceasta mi-a schimbat imediat gândirea, așa că imediat după ce m-a părăsit vedenia, m-am ridicat, m-am dus lângă femeie, m-am așezat pe scaunul liber de lângă ea și am început să-i vorbesc. Avusese o viață foarte grea.

„N-ai avut niciodată o părtășie creștină?”

„Ba da,” a răspuns ea. „Am trăit într-o familie creștină.”

„Și ce s-a întâmplat cu tine?”

Atunci mi-a povestit problemele pe care le-a avut cu soțul și cu copiii ei. Când a terminat de povestit, am întrebat-o:

„Și în tot acest timp de când L-ai părăsit pe Domnul ai avut tot probleme?”

„Acesta este adevărul, domnule.”

„N-ai vrea să-L primești chiar acum pe Domnul Isus?”

„Păi, mă va primi așa cum sunt?”

„El bate chiar în clipa aceasta la inima ta,” i-am răspuns eu.

Imediat după aceea am îngenuncheat lângă tejea și ne-am rugat împreună în fața tuturor celor prezenți. În clipa aceea, jocurile mecanice s-au oprit, înjurăturile au încetat și s-a făcut liniște deplină. Mi-am ridicat mâinile și ea și ridicat sârmănele mâini zbârcite și am condus-o la Hristos. Acesta este adevărul, prieteni.

Pe mine nu mă interesează ce ați făcut, nici cât de negre sunt păcatele voastre sau cât de murdară vă este viața. Dumnezeu stă la ușa inimii voastre și bate pentru că vrea să ierte orice ați fi făcut.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un minut. Soră, te rog să vii la pian.

Părinte ceresc, în timp ce Duhul Sfânt Se mișcă prin clădire, Te rog să ne ajuți să căutăm mai întâi Împărăția Ta, ca să primim ajutorul Tău, apoi cred că îi vei vindeca pe cei bolnavi. Tată, eu știu că oamenii sunt interesați și cred că Biserica Ta se află într-un mare Exod, pentru că ne îndreptăm spre judecată. Niciunul dintre noi nu știm dacă mâine dimineață ne vom mai trezi sau nu în lumea aceasta. S-ar putea ca mâine seară să zăcem undeva într-o morgă, iar sufletele noastre să fie departe în veșnicie.

O, Dumnezeu, s-ar putea ca aceasta să fie ultima noastră oră! S-ar putea să fie ultima șansă pentru mulți din cei prezenți. Fără îndoială, mulți dintre cei prezenți aici, au trăit o viață normală și corectă, dar nu au fost născuți niciodată din nou și nu știu ce înseamnă să fii umplut cu Duhul Sfânt; nu știu cum este viața complet predată, o viață din care au fost luate toate lanțurile și în care să domnească Duhul Sfânt.

Tată scump, n-ai vrea să îți fie fiecare inimă din locul acesta și să-i vorbești chiar acum în Numele preaiubitului Tău Fiu, Isus Hristos? Ajută-i pe acești oameni să-și îndrepte gândurile spre Tine și să spună: „Sunt aici, Isuse! Ia-mă așa cum sunt și modelează-mă ca să fiu un om nou. Fă-mă ce vrei Tu să fiu. Toată viața mi-ai vorbit și ai încercat să mă faci să mă predau, și iată că acum sunt gata să Te urmez.”

Îndură-Te, Tată. În timp ce sunt chemați de îndurarea Ta, Biserica părăsește „Egiptul.” Îngăduie să vină și ei ca să se alăture marelui grup de „chemați afară,” pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos.

Acum, în timp ce stăm toți cu capetele plecate, și când creștinii se roagă, aș vrea să știu dacă puteți să ridicați mâna și să spuneți: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine, pentru că cred din inimă fiecare Cuvânt pe care L-ai spus despre Isus Hristos. Cred că este adevărul.

Toți avem nevoie să fim umpluți cu Duhul Sfânt, pentru că eu nu-L simt încă. Am fost membru al unei biserici (sau poate nu ai fost deloc), dar nu L-am cunoscut niciodată cu adevărat.”

Poate ai fost un păcătos și nu L-ai acceptat niciodată pe Hristos sau poate ai fost doar un membru formal și nu ai trăit niciodată nașterea din nou. Vrei să ridici mâna și să spui: „Amintește-mă și pe mine în Branham, pentru că vreau să pășesc curat în continuare.”

Dumnezeu să te binecuvânteze. Și pe tine, frate, și pe tine, soră... și pe tine... și pe tine.

Câți sunteți acolo în partea stângă? Ridicați mâna și spuneți: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham, fiindcă doresc să fiu născut din nou.”

Să nu uitați că dacă eu sunt slujitorul lui Dumnezeu, Cel ce vorbește prin mine este Duhul Sfânt. Eu știu sigur că Duhul Sfânt vă vorbește chiar acum. Poate vă par ciudat, dar să știți că nu sunt fanatic. Eu știu despre ce vorbesc. Dacă știu necazurile pe care le aveți și bolile de care suferiți, iar Dumnezeu ascultă rugăciunea mea pentru voi, nu estemeritul meu ci al Lui.

În seara aceasta, în mijlocul nostru stau oameni care au fost vindecați de cancer, de orbire, de surzenie, etc. Priviți la adunările care s-au ținut în jurul lumii. Dar acum? Dacă îmi va asculta rugăciunea, nu o va face spre binele vostru? Dacă îmi va descoperi care este necazul vostru...

Ridicați mai mulți mâinile și spuneți: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine.”

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. O, Doamne, peste tot sunt mâini ridicate.

Poate că în timp ce veți ridica mâna, veți spune:

„Doamne, mi-ai dat har să ridic mâna. Ajută-mă să mă ridic și în picioare în timp ce se roagă. Dacă vei veni după mine înainte de a se face ziuă, aș vrea ca acesta să fie semnul că doresc să fiu găsit bine înaintea Ta. Doresc să Te întâlnesc în ziua când voi fi cuprins de răceala morții și când îmi voi da ultima suflare. Atunci când medicul mă va părăsi pentru că nu va mai putea face nimic pentru mine, aș vrea ca Tu să ai milă de sufletul meu. Fie ca atunci când umbra rece a morții va pluti prin cameră, să vină și să mă ia vechea corabie a Sionului. Mă voi ridica, Doamne, pentru că este Ceva care mă mișcă.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Atunci voi putea spune: „Și eu m-am ridicat în seara aceea, Doamne.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Rămâneți în picioare. Toți cei care doresc să fie amintiți în rugăciune, pentru mântuirea sufletului, să se ridice în picioare.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Altcineva se ridică și spune: „Iartă-mă, frate

Branham, eu nu stau înaintea ta, ci înaintea lui Dumnezeu. Ceva mi-a spus să mă ridic și eu L-am ascultat.”

Ridică-te deci în picioare.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Iată că sunt mai mulți.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Bunul nostru Tată ceresc, acești copii scumpi ai Tăi au primit Cuvântul în inimile lor, pentru că „*credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.*” (Romani 10.17). Deci ei au putut auzi. Mulți s-au ridicat în picioare – bărbați și femei, băieți și fete, tineri și bătrâni – primindu-Te pe Tine ca Mântuitor și Conducător personal.

Fie ca Îngerul Domnului, care se află printre noi în seara aceasta, să-i conducă prin viață. Fie ca El să-i călăuzească chiar în clipa aceasta spre Calvar, pentru ca Isus Hristos să devină Mântuitorul lor; fie ca Duhul Sfânt să vină prin sângele lui Hristos și să-i umple cu botezul Său, înlăturând în felul acesta orice indiferență sau nepăsare.

Fie ca aceasta să fie cea mai măreață seară din viața lor. Îndură-Te, Doamne, de toți și ajută-i să Te primească, astfel încât să plece de aici fericiți, bucuroși și laudându-Te din toată inima.

Te rog să le dai aceste binecuvântări, în Numele lui Isus Hristos.

Domnul să vă binecuvânteze. Vă puteți așeza.

Aș vrea ca cei care s-au ridicat în picioare și au

simțit că în ei s-a întâmplat ceva, să se ridice în picioare. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Așa este. Eu am văzut Îngerul Domnului, despre care v-am vorbit, plimbându-Se prin clădire. Da, este același Înger al Domnului, Stâlpul de Foc.

În ultimele 5-10 minute, eu am predicat sub inspirația Lui. Mai mult, Îl simt și Îl văd cum se plimbă prin clădire. Poate că unii dintre voi cred că sunt povești, dar nu este așa; eu vă spun adevărul.

Cred că nu voi chema nici un rând de rugăciune, ci voi sta aici și-L voi ruga pe Dumnezeu să confirme prin semne și minuni că ceea ce v-am spus este adevărul.

Câți din cei prezenți doresc să fie vindecați?
Ridicați mâna oriunde v-ați afla. Ridicați doar mâna și spuneți: „Eu accept!”
În ordine.

Acu Dumnezeu va dovedi dacă am spus adevărul. Da, dacă veți crede din toată inima, Dumnezeu va face aceasta.

Când Îngerul Domnului m-a întâlnit la Green's Mill, Indiana, acum opt ani, după ce încă din copilărie mă urmăreau vedeniile, mi-a spus: „Dacă vei fi sincer și îi veiface pe oameni să te creadă, nimic nu va putea sta împotriva rugăciunii tale.”

Acum El ar putea face la fel ca atunci. El a înviat din morți și știe totul despre fiecare din voi: ce ați făcut, care vă este necazul, totul. Credeți aceasta? (Amin). Atunci să credeți din toată inima voastră.

Am observat aici un tânăr care încerca să creadă.

Crezi că Dumnezeu îmi va spune care este problema ta? Da? Dacă îmi va spune vei accepta vindecarea? Tu ai probleme cu inima, nu-i așa? Ce-ai zice dacă ți-aș spune că ai fost vindecat? Ai crede? Ridică-te puțin în picioare. Ai o inimă nervoasă și te deranjează de câțva timp. Când te așezi jos simți ca te sufoci și ai o bătaie ciudată care îți provoacă agitație. Este adevărat? Aceasta îți provoacă și o indigestie la stomac. Este adevărat? Nu vei mai avea aceste probleme, dar să ții cu tărie la aceasta.

Poți să mergi acasă și să fii vindecat.

Eu nu îți cunosc gândurile și nici nu te cunosc. Nu te-am văzut în viața mea, este adevărat? Crede că Domnul este aici.

Tinere, aș vrea să te întreb ceva cu toată sinceritatea, iar tu vei vedea dacă este adevărat sau nu. Acum câteva minute ai simțit ceva ciudat, în timp ce eu spuneam: „Moartea și-a pierdut boldul,” este adevărat? În clipa în care ai simțit starea aceea, te-ai uitat spre mine, iar ochii mei te-au fixat în același timp. În clipa aceea, ai fost vindecat de problema pe care o aveai la inimă. Amin. Așa este. El este aici.

Eu nu vă citesc gândurile, prieteni, ci vă spun numai adevărul, iar Dumnezeu Îl adevărește prin lucrările Sale.

Ce părere ai tu, cel care stai lângă el, despre problema aceasta? Tu crezi? Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Crezi că pot să îți pătrund duhul și că Dumnezeu îmi va descoperi problema pe care o ai? Accepți vindecarea? Ești diabetic, așa-i? Dacă este adevărat, ridică mâna. Ridică-te în picioare. Accepți vindecarea? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Aveți credință. Cineva de aici crede. Credeți din toată inima.

Văd un tânăr cu costum albastru. Deasupra ta stă chiar El. Tu ai o boală de piele, nu-i așa tinere? Ridică-te în picioare. O, înțeleg! Tu ești cu delegația aceasta. Este adevărat ce ți-am spus? Vrei să mergi acasă sănătos? Ridică mâna și spune: „Doamne Isuse, acum cred că Îngerul Domnului conduce și că sunt vindecat.”

Tu ce crezi despre aceasta? Tu, cel care stai acolo. Ridică-te puțin în picioare ca să te pot vedea. Crezi din toată inima că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Vrei să treci de problema pe care o ai la inimă? Aceasta ai, așa-i? Nu o mai ai. Poți merge acasă sănătos.

Tu ce crezi despre aceasta, domnule? Crezi din toată inima? Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Ridică-te în picioare. Crezi din toată inima? Ești foarte nervos, așa-i? Ridică mâna. Poți merge acasă sănătos, pentru că Isus Hristos te face bine.

Cine este următorul? Da, cel din rândul din față. Crezi din toată inima? Ridică-te în picioare. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Crezi că Domnul îmi va spune care este problema ta? Ai probleme cu gâtul, nu-i așa? Du-te acasă și fii sănătos în Numele lui Isus Hristos.

Oricine din clădire, care vrea să fie vindecat, se poate ridica și va fi bine. Dacă credeți cu adevărat că sunt slujitorul lui Dumnezeu, ridicați-vă în picioare.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Problemă femeiască,... cancer..., iată-le că pleacă. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fiecare din voi să ridice mâna spre Dumnezeu.

Tată ceresc, eu condamn orice boală din această
clădire și mustru orice duh, pentru ca Duhul Sfânt să vină în fiecare persoană
și s-o facă bine.

Puneți-vă mâinile unii peste alții și spuneți:
„Lăudat să fie Domnul!”

Bucurați-vă și fiți fericiți pentru că Isus Hristos
este aici; pentru că Mielul lui Dumnezeu vă va face bine.

- Amin -